

10. NEDĚLE V MEZIDOBÍ (B)

1. čtení: Gn 3,9–15

Lásku chci, ne oběť.

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Když Adam pojedl ze stromu, zavolal na něj Hospodin Bůh a řekl mu: „Kde jsi?“

On odpověděl: „Slyšel jsem tvůj hlas v zahradě a bál jsem se, že jsem nahý, a proto jsem se skryl.“

Bůh řekl: „Kdopak ti pověděl, že jsi nahý? Jistě jsi jedl ze stromu, z něhož jsem ti zakázal jíst!“

Člověk odpověděl: „Žena, kterou jsi mi dal, ta mi dala z toho stromu, a tak jsem jedl.“

Hospodin Bůh se zeptal ženy: „Cos to udělala?“

Žena odpověděla: „Had mě svedl, a tak jsem jedla.“

Tu řekl Hospodin Bůh hadovi: „Protože jsi to udělal, buď zlořečený mezi všemi krotkými i divokými zvířaty. Budeš se plazit po břichu a žrát prach po všechny dny svého života. Nepřátelství ustanovuji mezi tebou a ženou, mezi potomstvem tvým a jejím. Její potomstvo ti rozdrtí hlavu, zatímco ty budeš šlapat po jeho patě.“

Žl 130,1–2.3–4.5–6a.6b–8

Odp.: U Hospodina je slitování, hojné je u něho vykoupení.

Z hlubin volám k tobě, Hospodine,

Pane, vyslyš hlas můj!

Tvůj sluch ať je nakloněn

k mé snažné prosbě!

Budeš-li uchovávat v paměti viny, Hospodine,

Pane, kdo obstojí?

Ale u tebe je odpuštění,
abychom ti mohli v úctě sloužit.

Doufám v Hospodina,
duše má doufá v jeho slovo,
má duše čeká na Pána
více než stráže na svítání.

Více než stráže na svítání,
ať čeká Izrael na Hospodina,
neboť u Hospodina je slitování,
hojné u něho je vykoupení.
On vykoupí Izraele
ze všech jeho provinění.

2. čtení: 2 Kor 4,13–5,1

Věříme, a proto také mluvíme.

Čtení z druhého listu svatého apoštola Pavla Korintánům.

Bratři!

Protože máme téhož ducha víry, jak je řečeno v Písmu: „Uvěřil jsem, a proto jsem mluvil“, věříme i my, a proto také mluvíme. Vždyť víme, že ten, který vzkřísil Pána Ježíše, vzkřísí s Ježíšem i nás a společně s vámi nás postaví před něho.

Všecko to se přece děje pro vás: čím více se totiž rozmnoží milost, tím větší počet lidí bude potom projevovat vděčnost k Boží oslavě.

A proto neklesáme na mysli. Tělo nám sice chátrá, ale duše se den ze dne zmlazuje, neboť nynější lehké břemeno utrpení zjednává nám nad každou míru věčnou tíhu slávy, protože nám neleží na srdci věci viditelné, ale neviditelné. Věci viditelné přece pomínou, ale neviditelné budou trvat věčně.

Víme totiž, až bude stržen stan, v kterém tady na zemi bydlíme, že nám Bůh dá obydlí jiné. Ne dům udělaný lidskýma rukama, ale věčný v nebi.

Zpěv před evangeliem: Jan 12,31b–32

Aleluja. Nyní bude vládce tohoto světa vypuzen, praví Pán; a já, až budu ze země vyvýšen, potáhnu všechny lidi k sobě. Aleluja.

Evangeliium: Mk 3,20–35

Se satanem je konec.

Slova svatého evangelia podle Marka.

Ježíš vešel do jednoho domu a znovu se shromáždil zástup lidu, takže se nemohli ani najít. Jakmile o tom uslyšeli jeho příbuzní, vypravili se, aby se ho zmocnili; říkalo se totiž, že se pomátl na rozumu.

Učitelé Zákona, kteří přišli z Jeruzaléma, tvrdili o Ježíšovi: „Je posedlý Belzebubem. Vyhání zlé duchy s pomocí vládce zlých duchů.“

Zavolal si je a mluvil k nim v podobenstvích: „Jak může satan vyhánět satana? Je-li království v sobě rozdvojeno, takové království nemůže obstát. Je-li dům v sobě rozdvojen, takový dům nebude moci obstát. Jestliže satan vystoupil proti sobě a je rozdvojen, nemůže obstát, ale je s ním konec. Nikdo přece nemůže vniknout do domu siláka a uloupit jeho věci, jestliže toho siláka napřed nespoutá. Teprve potom mu dům může vyloupit.

Amen, pravím vám: Všechno bude lidem odpuštěno, hříchy i rouhání, kterých se dopustili. Kdo by se však rouhal Duchu svatému, nedojde odpuštění navěky, ale bude vinen věčným hříchem.“ To řekl proto, že tvrdili: „Je posedlý nečistým duchem.“

Přišla jeho matka a jeho příbuzní. Zůstali stát venku a dali si ho zavolat. Kolem sedělo plno lidí. Řekli mu: „Tvoje matka a tvoji příbuzní se venku po tobě ptají!“

Odpověděl jim: „Kdo je má matka a moji příbuzní?“ A rozhlédl se po těch, kteří seděli dokola kolem něho, a řekl: „To je má matka a to jsou moji příbuzní! Každý, kdo plní vůli Boží, to je můj bratr i sestra i matka.“